

Между туй византійскыйтъ дворъ са занимава-
ше да осигори своитъ владѣнія въ Италія. — Папы-
тъ, които бѣхъ подданны на источната гръко-римска
имперія, сѣкакъ са мѣчихъ да останжтъ независими,
и за туй често са обрашахъ къмъ Франкытъ. Цари-
ца Ирина, супругата на Льва, направи съжзъ съ Кар-
ла великого, защото желаѣше да бѣде безгрижна за
равенскыя Екзархатъ, който, въ противенъ случай,
лесно можѣше да са падне на Франкытъ. За туй,
прѣзъ 781 г., тя испрати до него посланници които,
освѣнъ склученныя договоръ, искахъ дѣщеря му
Гертруда за наслѣдника на византійскыя престолъ,
Константина съ прѣзимето *Порфирогенетъ* (Багря-
нороденъ). Церемоніята на гудежа са извърши чрезъ
сватоветъ, и единъ отъ посланницытъ останж при
двора на Карла Великого, за да учи годеницата на
езыка и обычаитъ гръко-римскы.

Тѣзи отношенія и съюзъ на византійскыя дворъ
съ Франкскыя привлече сичкото вниманіе на Кардама,
и за туй проводи послапници до Карла; но види са
че то бѣше безъ успѣхъ; защото, щомъ са върнѣхъ
хъ посланницытъ му, двѣ българскы арміи излѣзохъ
изъ Маджарската земя (Унгарія), едната на помощъ
на Славенытъ срѣщу Франкытъ, другата по Дунава,
въ Баварія, помощъ на баварскыя кнезъ Тасійлона
(784), който са былъ подигналъ върху Карла; и двѣ-
тъ тѣзи арміи нѣмахъ никакъвъ успѣхъ и полза за
Българытъ, защото са распрѣснѣхъ отъ Франкытъ
съ голѣмы пагубы.

Най-подиръ, Българытъ пакъ са свадихъ съ
Византійцытъ и са ударихъ. Въ началото на този
бой (789) Българытъ поразихъ Тракійската импера-
торска армія, въ която са уби и начелника ѝ Филетъ
(Philètes), а по-сетнѣ развалихъ и другата, коя-
то командуваше младыйтъ Константинъ (791), тѣй
щото тѣ завладѣхъ сичкыя му лагеръ ведно съ вой-